

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godzinach urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XXVII niedziela zwykła

5 października 2025

LITURGIA SŁOWA

**Ha 1,2-3; 2,2-4; Ps 95; 2 Tm 1,6-8.13-14;
Łk 17, 5-10**

Psalm responsoryjny: **Słyszac głos Pana,
serc nie zatwardzajcie.**

Apostołowie prosili Pana: „Przymnóż nam wiary”. Pan rzekł: „Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: »Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze«, a byłaby wam posłuszna. Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: »Pójdź i siadź do stołu«? Czy nie powie mu raczej: »Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił«? Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: »Studzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać«”.

ROZWAŻANIE

Wyobrażę sobie obraz apostołów rozmawiających z Jezusem. Stanę pośród nich. Będę się przysłuchiwał, jak serdecznie rozmawiają z Jezusem. Spróbuję wczuć się w prośbę, z którą zwracają się do Jezusa: „Przymnóż nam wiary”. Dzięki otrzymanej łasce wiary i powołania jestem blisko Jezusa, podobnie jak apostołowie. Czy podobnie jak oni z przejęciem modłę się o pomnożenie mojej wiary?

Jezus używa porównania „posłusznej morwy”, ukazując mi, jak wiele może zdziałać człowiek, kiedy kieruje się silną wiarą. Jakie znaczenie ma dla mnie wiara na co dzień? Przypomnę sobie sytuacje największych doświadczeń, które przeżyłem w moim dotychczasowym życiu. Czy moja wiara w tych sytuacjach umacniała się czy malała? Co mogę powiedzieć Jezusowi o mojej ufności do Niego?

Jezus używa porównania „o sługach pokornych”. Przypomina mi, że autentyczna wiara ujawnia się w postawie pokornej służby i posłuszeństwa. Wiara bez uczynków jest martwa.

Czy przeżywanie wiary na co dzień rodzi we mnie pragnienie służby? Co mogę powiedzieć o mojej postawie służby w rodzinie czy wspólnocie, w której żyję? Czy jest we mnie hojność i bezpretensjonalność? Czy moje usługiwanie innym jest ciche i bezinteresowne?

W serdecznej rozmowie z Jezusem będę prosił, aby umocnił moją wiarę, zwłaszcza w czasie trudnych doświadczeń. Poproszę Jezusa, aby nauczył mnie postawy służby i skromności, zwłaszcza wobec tych, z którymi żyję na co dzień. Będę powtarzał żarliwie prośbę: **Przymnóż mi wiary.**

Ks. Krzysztof Wons SDS

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV NA 111. ŚWIATOWY DZIEŃ MIGRANTA I UCHODŹCY

Migranci, misjonarze nadziei

Drodzy Bracia i Siostry!

Kolejny, 111. Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy, który mój Poprzednik postanowił połączyć z Jubileuszem Migrantów i Świata Misyjnego, stwarza nam okazję do refleksji nad związkiem pomiędzy nadzieją, migracją a misją.

Obecna sytuacja światowa jest niestety naznaczona wojnami, przemocą, niesprawiedliwością i ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi, które zmuszają miliony ludzi do opuszczenia swojej ziemi ojczystej w poszukiwaniu schronienia gdzie indziej. Powszechna tendencja do dbania wyłącznie o interesy ograniczonych społeczności, stanowi poważne zagrożenie dla dzielenia się odpowiedzialnością, dla wielostronnej współpracy, urzeczywistniania dobra wspólnego i globalnej solidarności z korzyścią dla całej rodziny ludzkiej. Perspektywa wznowienia wyścigu zbrojeń i rozwoju nowych rodzajów broni, w tym broni jądrowej, słabe uwzględnienie negatywnych skutków trwającego kryzysu klimatycznego oraz głębokie nierówności ekonomiczne sprawiają, że wyzwania teraźniejszości i przyszłości stają się coraz trudniejsze.

W obliczu teorii globalnej zagłady i przerażających scenariuszy, ważne jest, aby w sercach większości wzrosła nadzieja na przyszłość godną wszystkich ludzi. Taką przyszłość jest istotną częścią Bożego planu wobec ludzkości i pozostałego stworzenia. Chodzi o przyszłość mesjańską zapowiedzianą przez proroków: „I znowu staruszkowie i staruszki zasiądą na placach Jeruzalem, wszyscy z łaskami w ręku z powodu podeszłego wieku. I zaroją się place miasta

od bawiących się tam chłopców i dziewcząt. (...) Teraz zasiewy jego będą rosły w spokoju, winnice okryją się owocami, ziemia wyda plony, niebiosy dostarczą rosy” (Za 8, 4-5.12). I ta przyszłość już się rozpoczęła, ponieważ została zapoczątkowana przez Jezusa Chrystusa (por. Mk 1, 15 i Łk 17, 21), a my wierzymy i mamy nadzieję na jej pełną realizację, ponieważ Pan zawsze dotrzymuje swoich obietnic.

Katechizm Kościoła Katolickiego naucza: „Cnota nadziei odpowiada dążeniu do szczęścia, złożonemu przez Boga w sercu każdego człowieka; podejmuje ona te oczekiwania, które inspirują działania ludzi” (n. 1818). I z pewnością poszukiwanie szczęścia – oraz perspektywa znalezienia go gdzie indziej – jest jedną z głównych motywacji współczesnej ludzkiej mobilności.

To powiązanie między migracją a nadzieją, wyraźnie ujawnia się w wielu współczesnych doświadczeniach migracyjnych. Wielu migrantów, uchodźców i przesiedleńców jest uprzywilejowanymi świadkami nadziei przeżywanej w codzienności, poprzez zaufanie Bogu i znoszenie przeciwności losu w oczekiwaniu na przyszłość, w której dostrzegają zbliżające się szczęście i integralny rozwój człowieka. Odnawia się w nich doświadczenie wędrówki ludu Izraela: „Boże, gdy siedłeś przed ludem Twoim, gdy kroczyłeś przez pustynię, zadrżała ziemia, niebo deszcz zesłało przed obliczem Boga, przed Bogiem Izraela. Deszcz obfity zesłałeś, Boże, Tyś orzeźwił swe znękanе dziedzictwo. Twoja rodzina, Boże, znalazła to mieszkanie, które

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2032 Kościół, "filary i podpora prawdy" (1 Tm 3,15), otrzymał od Apostołów "uroczysty nakaz Chrystusowy zwiastowania zbawiennej prawdy". "Kościółowi przysługuje prawo głoszenia zawsze i wszędzie zasad moralnych również w odniesieniu do porządku społecznego oraz wypowiedziania oceny o wszystkich sprawach ludzkich, o ile wymagają tego fundamentalne prawa osoby ludzkiej i zbawienie człowieka".

2033 *Urząd Nauczycielski pasterzy Kościoła* w dziedzinie moralności jest wypełniany zazwyczaj w katechezie i w przepowiadaniu za pomocą dzieł teologów i autorów duchowych. W ten sposób jest przekazywany z pokolenia na pokolenie, pod przewodnictwem i czujnością pasterzy, "depozyt" moralności chrześcijańskiej, składający się z charakterystycznej całości zasad, przykazań i cnót wynikających z wiary w Chrystusa oraz ożywianych przez miłość. Katecheza ta przyjmuje tradycyjnie za podstawę - obok Wyznania wiary i modlitwy "Ojcze nasz" - Dekalog, który przekazuje zasady życia moralnego ważne dla wszystkich ludzi.

2034 Papież oraz biskupi są "autentycznymi, czyli upoważnionymi przez Chrystusa nauczycielami, którzy powierzonemu sobie ludowi głoszą wiarę, w którą powinien wierzyć i którą powinien stosować w życiu". Zwyczajny i powszechny *Urząd Nauczycielski* papieża i biskupów pozostających w jedności z nim głosi wiernym prawdę, w którą mają wierzyć; miłość, którą mają praktykować, oraz szczęście, w którym mają pokładać nadzieję.

w swej dobroci dałeś ubogiemu” (Ps 68, 8-11).

W świecie dotkniętym wojnami i niesprawiedliwościami, nawet tam, gdzie wszystko wydaje się stracone, migranci i uchodźcy stają się zwiastunami nadziei. Ich odwaga i upór są heroicznym świadectwem wiary, która widzi ponad to, co widzą nasze oczy, i daje im siłę, by stawić czoła śmierci na różnych współczesnych szlakach migracyjnych. Również tutaj można dostrzec wyraźną analogię do doświadczenia ludu Izraela wędrującego po pustyni, który zmagają się z wszelkim niebezpieczeństwem, ufając opiece Pana: „Bo On sam cię wyzwoli z sidła myśliwego i od słowa niosącego zgubę. Okryje cię swoimi piórami, pod Jego skrzydła się schronisz; wierność Jego jest puklerzem i tarczą. Nie ułęknieś się strachu nocnego ani strzały za dnia lecącej, ani zarazy skradającej się w mroku, ani moru niszczącego w południe” (Ps 91, 3-6).

Migranci i uchodźcy przypominają Kościołowi o jego wymiarze pielgrzymim, nieustannie dążącym do osiągnięcia ostatecznej ojczyzny, podtrzymywanym przez nadzieję, która jest cnotą teologalną. Za każdym razem, gdy Kościół ulega pokusie „osiedlenia się” i przestaje być *civitas peregrina* – ludem Bożym pielgrzymującym ku ojczyźnie niebieskiej (por. Augustyn, *O Państwie Bożym*, Księga XIV-XVI), przestaje być „w świecie” i staje się „ze świata” (por. J 15, 19). Jest to pokusa obecna już w pierwszych wspólnotach chrześcijańskich, do tego stopnia, że Apo-

stoł Paweł musi przypomnieć Kościołowi w Filippi, iż „nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana Jezusa Chrystusa, który przekształci nasze ciało poniżone, w podobne do swego chwalebego ciała tą mocą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować” (Flp 3, 20-21).

W szczególny sposób, katolicy migranci i uchodźcy mogą stać się dziś misjonarzami nadziei w przyjmujących ich krajach, wskazując nowe drogi wiary tam, gdzie orędzie Jezusa Chrystusa jeszcze nie dotarło, lub inicjując dialog międzyreligijny oparty na życiu powszednim i poszukiwaniu wspólnych wartości. Dzięki swojemu duchowemu entuzjazzmowi i żywotności mogą się oni bowiem przyczynić do ożywienia skostniałych i ociężałych wspólnot kościelnych, w których groźnie poszerza się pustynia duchowa. Ich obecność należy zatem uznać i docenić jako prawdziwe błogosławieństwo Boże, okazję do otwarcia się na łaskę Boga, który daje nową energię i nadzieję swojemu Kościołowi: „Nie zapominajcie też o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościnę” (Hbr 13, 2).

Pierwszym elementem ewangelizacji, jak podkreślał św. Paweł VI, jest ogólnie świadectwo: „Do dawań takiego świadectwa powołani są wszyscy chrześcijanie, którzy z tej racji mogą być prawdziwymi głosicielami Ewangelii.

Szczególnie myślimy tu o obowiązku i zadaniu emigrantów w tych krajach, które ich przyjęły w gościnę” (*Evangelii nuntiandi*, 21). Jest to prawdziwa *missio migrantium* – misja realizowana przez migrantów – której należy zapewnić odpowiednie przygotowanie i stałe wsparcie, będące owocem skutecznej współpracy międzykościelnej.

Z drugiej strony, również wspólnoty, które ich przyjmują, mogą być żywym świadectwem nadziei. Nadziei rozumianej jako obietnica takiej teraźniejszości i przyszłości, w której uznaje się godność wszystkich jako dzieci Boga. W ten sposób migranci i uchodźcy są uznawani za braci i siostry, część rodziny, w której mogą wyrażać swoje talenty i w pełni uczestniczyć w życiu wspólnotowym.

Z okazji tego dnia jubileuszowego, w którym Kościół modli się za wszystkich migrantów i uchodźców, chciałbym powierzyć wszystkich tych, którzy są w drodze, a także tych, którzy poświęcają się, aby im towarzyszyć, macierzyńskiej opiece Maryi Panny, Pocieszycielki Migrantów, aby zachowała w ich sercach nadzieję i wspierała ich w wysiłkach na rzecz budowania świata, który będzie coraz bardziej przypominał królestwo Boże, prawdziwą Ojczyznę, która czeka na nas u kresu naszej podróży.

Watykan, dnia 25 lipca 2025 r.,
w święto Świętego Jakuba Apostoła.
LEON PP. XIV

MATKA BOŻA RÓŻAŃCOWA

Święto **Matki Bożej Różańcowej** czczone jest 7 października. Dzień ten jest rocznicą bitwy pod Lepanto (1571), w której państwa Świętej Ligi skupione wokół Państwa Kościelnego pokonały flotę Imperium Osmańskiego. Papież Pius V ogłosił w 1572 roku ten dzień świętem Matki Bożej Zwycięskiej, a jego następca papież Grzegorz XIII przemianował je na święto Matki Bożej Różańcowej.

Wielki głosiciel nabożeństwa różańcowego – Leon XIII, dnia **1 IX 1883 r. polecił, by przez cały październik we wszystkich parafiach odprawiać nabożeństwa różańcowe. Na prośbę generała zakonu dominikanów do Litanii loretańskiej włączył wezwanie: „Królowo**

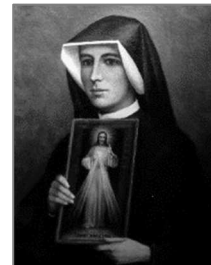
Różańca św". Od czasów Leona XIII modlitwa różańcowa stała się najpopularniejszym wyrazem nabożeństwa do Najświętszej Maryi Panny.

Papież Pius X, reformując kalendarz kościelny, w 1913 roku przeniósł święto Matki Bożej Różańcowej na 7 X. Papież Benedykt XV modlitwę różańcową nazwał „najbardziej owocnym źródłem łaski”.

Jan Paweł II był apostołem modlitwy różańcowej. Głosił różaniec przykładem własnej pobożności i gorąco zachęcał do jego odmawiania. Każdemu spotkanemu dawał do ręki różaniec. „Różaniec jest moją ulubioną modlitwą” – wyznał.

Z DZIENNICZKA SIOSTRY FAUSTYNY

Jezu mój, Ty wiesz, że od najwcześniejszych lat pragnęłam zostać wielką świętą, to jest, że pragnęłam Cię kochać tak wielką miłością, jaką Cię jeszcze dotychczas żadna dusza nie kochała. Z początku były to moje tajne pragnienia, o których wiedział tylko Jezus. Dziś nie mogę ich pomieścić w sercu, pragnęłabym wołać na świat cały: kochajcie Boga, bo dobry jest i wielkiego miłosierdzia (Dz 1372).

TARGI WYDAWCÓW KATOLICKICH

w Arkadach Kubickiego Zamku Królewskiego w Warszawie, czynne będą 9, 10, 11 października w godz. 10.00 - 18.30 oraz 12 października w godz. 10.00 - 17.30.

O G Ł O S Z E N I A

1. Zapraszamy na **nabożeństwa różańcowe** codziennie o godz. **17.50**. W tym roku, zgodnie z wolą papieża Leona XIV, nabożeństwa październikowe są ofiarowane w intencji pokoju na świecie. Zachęcamy także do osobistej modlitwy różańcowej.

2. Spotkanie zapisowe do nowej grupy **PostCresima** odbędzie się w **najbliższy wtorek 7 października o godz. 19:30** w Kościele. **Postcresima**, to wieloletnia formacja dla młodzieży połączona z przygotowaniem do bierzmowania, prowadzona przez małżeństwa i księży. Na to spotkanie zapraszamy młodzież w wieku 12-13 lat wraz z opiekunem.

3. Zbliża się miesiąc **listopad** szczególny czas **modlitwy za naszych bliskich zmarłych**. Zapraszamy do składania wypominek w kancelarii lub zakrystii. Kartki wypominkowe wyłożone są na stolikach z prasą z tyłu kościoła. Za zmarłych modlimy się przed każdą wieczorną Mszą świętą w listopadzie oraz przez cały rok odprawiamy Mszę świętą w poniedziałki o godz. 18:30.

4. W poniedziałek, 6 października w godzinach wieczornych członkowie wspólnoty neokatchumenalnej z naszej parafii odwiedzą parafian, głosząc Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie i dzieląc się swoim doświadczeniem wiary. Zachęcamy do życzliwego przyjęcia braci i siostr ze wspólnot.

5. Zapraszamy na kolejne spotkanie **TrwamMy** w środę 8 października o godz. 19:00 w dolnej plebanii. Temat spotkania: „Z rodziną najlepiej na zdjęciu? Jak troszczyć się o relacje z bliskimi?”.

6. W następną **sobotę, drugą miesiąca października, Msza święta przy obrazie Matki Bożej Muranowskiej** o godz. 9.00, a po mszy różaniec prowadzony przez członków róż Różańca Rodziców.

7. W następną niedzielę, 12 października, przypada **XXV Dzień Papieski**. Tego dnia odbędzie się zbiórka do puszek na fundusz stypendialny Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia.

8. Przyjmujemy intencje **mszalne na rok 2026**. Osoby zainteresowane zamówieniem intencji na ten lub przyszły rok zapraszamy do zakrystii lub kancelarii parafialnej.

9. Od najbliższego tygodnia, czyli **od 5 października, zmiana ulegną godziny przyjęć w kancelarii parafialnej**. Kancelaria będzie czynna od poniedziałku do czwartku w godzinach 16.00 – 17.45, natomiast przed południem będzie czynna tylko we wtorki i czwartki od 9.30 do 10.00. Dodany będzie wieczorny dyżur w kancelarii w poniedziałki w godzinach 19.00 – 20.00, ze względu na osoby, które pracują do późna. W piątki kancelaria będzie nieczynna.

10. W tym tygodniu w liturgii obchodzimy:

- we wtorek 7 października – wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej.

11. Teraz wysłuchajmy zaproszenia na katechezy dla dorosłych i młodzieży, które rozpoczną się w naszej parafii w dniu jutrzejszym (6 października) o godz. 19:30 w Kościele.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłaci!

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.